

SPOTKANIA SYNODALNE RUCHU ŚWIATŁO – ŻYCIE

Podsumowanie spotkania I – 29.12.2021r.

1. Modlitwa do Ducha Świętego i zawierzenie owoców spotkania Maryi.
2. Przedstawienie się uczestników spotkania, w formule „mój pierwszy kontakt z oazą”.
Zebrała się grupa prawie trzydziestoosobowa; zróżnicowana wiekowo i stażem w Ruchu Światło – Życie, w tym osoby, które kiedyś były w Oazie, a potem miały długą przerwę. Na zaproszenie odpowiedziała też jedna osoba, która aktualnie nie jest Ruchu. Były osoby z oazy młodzieżowej/dorosłych, Domowego Kościoła oraz księża. Zarówno osoby zaangażowane w służbę obecnie, w przeszłości lub dopiero w przyszłości 😊.
3. Grupki dzielenia - Jak owo „podążanie razem” realizuje się dzisiaj w naszym Kościele lokalnym/ wspólnocie? Do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali w „podążaniu razem”?
Podział losowy, indywidualnie (nie małżeństwami), grupki 4-5 osobowe, czas na dzielenie „z czym przychodzę” około 20 min na całą grupę. Zachęta do dzielenia się konkretnie, ale ogólnie. Mówiliśmy o tym, co dotyczy nas (nie kogoś, o kim słyszeliśmy) oraz staraliśmy się wyciągać wnioski, syntetyzować spostrzeżenia – dlaczego jest to dla mnie ważne, z czego to wypływa albo w jaki sposób porusza mnie dana sytuacja.
4. Omówienie drogi – zaplanowane są jeszcze 4 spotkania synodalne w ramach Ruchu – chcemy zanurzać się w tematach synodalnych odnosząc je konkretnie do wspólnoty oazowej, dlatego pragniemy wybrać te obszary, które są szczególnie zadane dla naszego Ruchu na teraz.
5. Podział na grupy (*inne niż poprzednio, 5-6 osobowe, praca około 30 minut*) - zapoznanie się z 10 obszarami synodalnymi, wybranie 3-4 najbardziej aktualnych dla Ruchu Światło – Życie.
6. Synteza z grup:
 - 1) Grupa 1:
 - SŁUCHANIE - nie potrafimy słuchać, bez wchodzenia w dyskusję i przytaczania swoich racji, a jest to najlepsza okazja, by odkryć synodalność;
 - DIALOG W KOŚCIELE I SPOŁECZEŃSTWIE – nawet wewnątrz wspólnoty czasami trudno o dialog, np. na liście dyskusyjnej, nie zawsze wśród członków wspólnoty widać wzajemny szacunek, a jest on potrzebny nie tylko wewnątrz wspólnoty, Kościoła jako całości ale i wobec innych – w dialogu o globalnej skali (Kościół – społeczeństwo) – nie ma miejsca na ten dialog; jest tylko wzajemne wyrzucanie swoich argumentów; jakie są miejsca i środki dialogu – może nie zostały jeszcze odkryte nowe sposoby w tym zakresie?;
 - FORMOWANIE SIĘ W SYNODALNOŚCI – jaka jest formacja naszej wspólnoty? czy jest głęboka? czy nie jest jedynie zaliczaniem kolejnych etapów? czy jest w niej miejsce na słuchanie, synodalność, nie tylko rządzenie;
 - ROZEGNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI – wyznaczanie celów (zazębia się z obszarem WŁADZA I UCZESTNICTWO), podejmowanie decyzji na poziomie, za który odpowiadamy.

2) Grupa 2:

- ROZEZNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI - wychowywanie do odpowiedzialności, czy rozeznając rozpoczynamy od szukania woli Boga, umiejętność zostawienia swoich pomysłów i odwaga do zmiany decyzji w razie potrzeby;
- TOWARZYSZE PODRÓŻY - mało osób uczestniczących w liturgii (10%?), wiele związków niesakramentalnych (30-40%?) co z dziećmi ze związków niesakramentalnych – zauważają problem życia rodziców w Kościele;
- SŁUCHANIE – gdzie mnie słuchają? równi służą równym we wspólnocie, przestrzeń (forma) w duszpasterstwie, która pozwoliłaby na słuchanie; istniejąca w dzisiejszych czasach dysfunkcja słuchania;
- CELEBROWANIE – jesteśmy Ruchem liturgicznym, czy pamiętamy o tym? czy umiemy celebrować liturgię?

3) Grupa 3:

- TOWARZYSZE PODRÓŻY - kim są nasi towarzysze podróży? czy nie doświadczamy zamykania się w obrębie własnej grupy formacyjnej/ kręgu, czy nie brakuje wychodzenia na zewnątrz; co z charyzmatem ewangelizacji; można dostrzec brak grupowej ewangelizacji; warto więcej zapraszać ludzi indywidualnie do spotkania, wspólnej akcji; ludzie potrzebują wyjścia do nich, towarzyszenia;
- WSPÓŁODPOWIEDZIALNI W NASZEJ MISJI – każda osoba ochrzczona jest powołana do uczestnictwa w misji Kościoła; jak wspólnota wspiera w tym swoich członków; przykład Diakonii Społecznej Ruchu Światło – Życie, która robi dużo, ale wiele osób o tym nie wie, część Ruchu się z tymi dziełami nie utożsamia;
- WŁADZA I UCZESTNICTWO – jak nasza wspólnota określa cele, jak sprawowana jest władza, jak współodpowiedzialność jest realizowana w praktyce? cele wynikają z charyzmatu Ruchu oraz tematu roku formacyjnego; brak jednego planu; dużo „małych” tematów w Kościele, brak wspólnego pogłębienia danego tematu; jaka jest przestrzeń spotkania świeckich i duchowieństwa, czy nie ma tylko składania odpowiedzialności na księży, odpowiedzialnych? może warto zachęcić świeckich, dostrzec, umocnić; czy osoby te powinny same wyjść z inicjatywą? powierzyć komuś odpowiedzialność za jego działanie, by wiedział(a), że ma swój udział;

4) Grupa 4:

- SŁUCHANIE i związane z tym ZABIERANIE GŁOSU - czy ja chcę słuchać? czy słuchamy innych? czy umiemy słuchać tych, którzy są poza naszym Ruchem? czy lękamy się ciszy w spotkaniu z drugą osobą? Kto chce nas słuchać? Czy mamy możliwość i odwagę mówić? Jaki jest nasz cel? Ruch Światło – Życie daje możliwość służby, zabierania głosu w diakoniach, a jednak wiele osób ma blokadę, by się w nie włączyć; również kwestia - jak się wypowiadać – czy swoim głosem nie zniechęcam drugiego do słuchania;
- WSPÓŁODPOWIEDZIALNI W NASZEJ MISJI – kwestia indywidualizmu oraz dążenia do wspólnej pracy; proces trwały, bez końca; Ruch Światło – Życie uczy wychodzenia na zewnątrz, ale być może jesteśmy za bardzo skierowani do wewnątrz Ruchu;
- FORMOWANIE SIĘ W SYNODALNOŚCI – bez formowania nie ma dalszych kroków;
- CELEBROWANIE – Ruch Światło – Życie jest ruchem liturgicznym; Liturgia jako wspólnotowa droga do Boga oraz jako lustro dla naszej aktywności;

5) Grupa 5:

- WSPÓŁODPOWIEDZIALNI W NASZEJ MISJI – jak dać świadectwo, jak zachęcić, wzbudzić w katolikach współodpowiedzialność za działalność społeczną; czy tworzyć wspólnoty/ wydarzenia kierowane do grup zawodowych – czy nie sprzyja to tworzeniu „kółek wzajemnej adoracji”?
- DIALOG W KOŚCIELE I SPOŁECZEŃSTWIE – jakie mamy środki komunikacji; jak powinniśmy prowadzić rozmowy; jak ważna jest retoryka;
- WŁADZA I UCZESTNICTWO – obszar powiązany z ZABIERANIEM GŁOSU oraz ROZEZNAWANIEM I PODEJMOWANIEM DECYZJI - szukanie optimum w braniu pod uwagę głosu świeckich w Kościele; jak zachęcić ludzi do brania odpowiedzialności i posługi w parafii, nie tylko przez podejmowanie decyzji i rozmowy, ale również przez podejmowanie czynności gospodarczych, porządkowych, pomocniczych;

7. Podsumowanie, przypomnienie daty następnego spotkania – 14.01.2022, zachęta: zaproszenie innych.

8. Odmówienie modlitwy za Synod „Adsumus Sancte Spiritus”, błogosławieństwo kapłana.

Zgłoszono również dwie wątpliwości:

- ✓ prace na spotkaniach synodalnych kończą się podsumowaniami przesyłanymi do Kurii, a następnie do kolejnych szczebli - aż do Watykanu; wątpliwość, czy nie jest to próba „zmienienia Kościoła naszymi rękami”; *prowadzący widzą tutaj drogę w duchu posłuszeństwa, bez kreowania scenariuszy dotyczących przyszłości;*
- ✓ skoro dokument przygotowawczy mówi o Kościele partykularnym to rozumie się przez to diecezję, zatem spotkania w ramach Ruchu, nie powinny dotyczyć Ruchu, bo to należy do uprawnień poszczególnych osób odpowiedzialnych, ale raczej przygotowywać do późniejszych spotkań w parafii; *prowadzący uważają, że synodalności w Kościele uczymy się ramach naszej wspólnoty i dlatego chcemy odnosić się do spraw Ruchu, czyli tego, co nas bezpośrednio dotyczy w byciu w Kościele.*